

§ 410.

Dommeren bestemmer, om Formalitetsindsigelser skulle forhandles og paa-
kendes særskilt eller i Forbindelse med Realiteten.

Parterne maa derfor altid være beredte paa at forhandle Realiteten i det
første Retsmøde.

§ 411.

Paastande kunne forandres, indtil den i § 409 omhandlede Tilførsel eller Frem-
læggelse til Retsbogen af dem er sket, men efter den Tid, for saa vidt Forandringen
gaar ud paa andet end en Frafalden eller Indskrænkning, kun med Rettens Tilladelse.

Finder Retten, at det ikke kan forlanges af Sagsøgte, at han straks skal svare
paa en forandret Paastand, udsættes Sagen.

Sagsøgte kan fremsætte Modfordringer efter de almindelige Regler (§§ 218 og 267).

§ 412.

Dokumentér maa, hvad enten de paaberaabes i Stævningen eller ikke, frem-
lægges i Retsmødet; dog kan Retten, for saa vidt det findes, at der ikke har været
tilstrækkelig Tid eller Anledning for Sagsøgte til at fremskaffe et Dokument, eller at
det fra Modpartens Side fremkomne giver vedkommende Part Anledning til at frem-
komme med yderligere Dokumenter, eller at det dog er undskyldeligt, at vedkommende
Part ikke har medbragt Dokumentet, udsætte Sagen herefter.

Til at gøre sig bekendt med de fremlagte Dokumenter bør der i Reglen gives
Modparten den fornødne Tid i selve Retsmødet.

Finder Retten, at dette sidste efter Omstændighederne og navnlig Dokumentets
Beskaffenhed ikke vil være tilstrækkeligt, kan Sagen udsættes. Den, mod hvem Doku-
mentet fremlægges, maa, dersom det ikke med Producentens Samtykke kan udlaanes
ham, forsynes med en Genpart af samme, og der maa gives ham Adgang til paa
Dommerens eller Rettens Kontor at undersøge Dokumentet.

§ 413.

Saafernt ingen af Parterne begærer at føre yderligere Bevis, eller saadant
ikke skønnes at kunne føre til Oplysning af Omstændigheder, der ere af Betydning for
Sagen, skal Dommeren, efter at Paastandene i Overensstemmelse med § 409, 3die
Stykke, ere nedlagte, give Parterne Lejlighed til en mundtlig Domsforhandling.

Findes det derimod, at Sagens tilbørlige Oplysning udkræver yderligere Bevis-
førelse, navnlig ved Vidner eller Syn og Skøn, træffer Dommeren de i saa Henseende
fornødne Foranstaltninger. Herved iagttages Reglerne i §§ 336—42, dog saaledes, at
Vidner, Syns- og Skønsmænd og Parter, som ikke kunne eller skulle møde under
Domsforhandlingen, stedse blive at afhøre af Underretten paa det Sted, hvor de bo
eller opholde sig, jfr. herved § 339, sidste Stykke. Afhøringen sker i alle Tilfælde ved
Dommeren, dersom nogen af Parterne begærer det. Kræver Vidnets Helbreds-
tilstand Afhøring paa et særligt Sted, kan ogsaa Vidnet begære, at den skal ske
ved Dommeren. Naar denne foretager Afhøringen, skal der gives Parterne Lejlighed
til at stille Spørgsmaal gennem Retten. Naar Bevisførelsen er til Ende, og efter at
Paastandene ere nedlagte, finder Domsforhandling Sted.

Dom afsiges snarest muligt efter Domsforhandlingen.